

2018 – trimestrul 2, studiul nr.6

Odihna Creatorului

Daniel 7,1-8.21-25; Luca 4,14-16; 23,55-56; Ioan 20,19-23;
Fapte 2,26; 13-14.42-44; 16,12-13; 20,6-7; Romani 7,1-14; 8,1; 1 Corinteni 16,1-4; Apocalips 13,1-17.

Din osanale la vorbe de hulă se-ajunge ușor,
Când răzvrătirii așterni sub picioare-ngâmfatul covor;
Ale ispitei veșminte deșarte, frumoase îți par,
Patima încumetării uzurpă Cerescul hotar.

Șarpele urii și-a mutat războiul din cer pe pământ,
Răstălmăcind pentru lutul adamic Divinul cuvânt
Și îi oferă pe-altaru-nchinării un foc de venin,
De Creatorul iubirii eterne să-l țină străin.

Cornul cel mic, despre care-n Scriptură profeții vorbesc,
Vorbe de hulă-și înalță-n biserici cu iz creștinesc,
Masca sfințirii punându-și pe chip, schimbă vremuri și legi,
Semnul Odihnei divine lovindu-l de veacuri întregi.

Sabatul, însă, rămâne un semn al credinței mereu,
Ungerea frunții predată în Dragostea lui Dumnezeu,
Hula curând încetează, căci Domnul se-arată pe nor,
Legea păstrându-și în Sabat Odihna de Sfânt Creator!